

gjort her fra hr. Frank Aaens side? Jeg synes, det er usselt, at Enhedslisten bliver ved med at komme frem med det her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, det minder mig om debatten, vi havde forleden dag: Ih, hvor går det godt med hjemmehjælpen. Sådan i gennemsnit er der altså ikke skåret ret meget i hjemmehjælpen.

Altså sagen er, at unge mennesker, at folk, der ikke har penge, stadig væk ikke kan få en bolig i den her by, og det problem var der for 10 år siden, det var der for 20 år siden, og det er der i dag.

Så kan man komme og sige, at 200 boliger ikke er ret mange. Jeg kender ikke tallet, jeg ved ikke, om det er rigtigt. Jeg siger bare, at det er en skandale, at man i den her by ikke som studerende, eller hvis man ikke har mange penge, ikke har nemt ved at få en bolig.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er det jo sådan, at jeg tror, man faktisk i København glæder sig temmelig meget over, at befolkningstilvæksten er gået rimelig godt.

Nu hørte jeg også hr. Frank Aaen sige: Nå, men igennem de sidste 20 år har vi haft denne her boligmangel i forhold til de unge, i forhold til de studerende. Det vil altså sige, at hr. Frank Aaen hermed også har givet den indrømmelse: Det er ikke byfornyelsen, der er skyld i det her. Tak for det. Så håber jeg også, vi fremover kan slippe for hele tiden at høre, at det er Københavns Kommune, der skal have en over snuden for, at man rent faktisk har sat noget byfornyelse i gang, som var så væsentligt.

Jeg tror, hr. Frank Aaen vil give mig ret i, at det er altså ikke så forfærdelig meget, når vi tænker på, hvor mange lejligheder vi rent faktisk har set der er blevet byfornyet her i hovedstaden, når vi så taler om godt et par hundrede.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil stadig væk ikke anerkende det tal, men det skal jeg nok sørge for vi får frem.

Vi har tidligere haft meget besvær med at stole på de tal, vi har fået, både fra Socialdemokratiet og fra boligministeren, hvor man f.eks. ikke kunne få ordentlige tal frem for, hvad nedskæringen af boligstøtten faktisk kostede.

Så jeg vil vende tilbage til det med tallene, men gerne understrege, at det er altså stadig væk sådan, at vi støtter byfornyelse. Men det er kun forsvarligt at byforny, hvis man samtidig sørger for, at der er alternative muligheder for dem, der ikke kan blive boende i det område, der er byfornyet. Og det er jo det, der mangler. Det er jo stadig væk det, der mangler.

Christian Jensen (FP):

Overordnet kan man da ikke være uenig i regeringens overordnede bypolitiske målsætninger. For hvem vil da ikke være med til at understøtte en udvikling, der sætter velfærden, levevilkårene og livskvaliteten i byerne i centrum, al den stund at 80 pct. af den danske befolkning bor i bysamfund?

Og hvem vil ikke være med til at bryde de onde cirkler og rette op på fortidens fejltagelser, især hvis man også her tænker på, hvilke megafejltagelser der i tidens løb er blevet begået af snart sagt alle involverede parter i forbindelse med diverse byfornyelsesprojekter og store boligbyggerier, private som offentlige, hvor udstedelsen af blankocheck til diverse arkitekter med hensyn til frit at kunne eksperimentere med alle mulige slags byggematerialer har skabt så mange ubeboelige boliger, som har måttet rives ned efter relativt få år? Vi kan da bare nævne, at ude i Høje Tåstrup er der vist noget, som ikke er så attraktivt at bo i.

Så man må i fremtiden i langt højere grad prioritere valg af byggematerialer, og de gode gamle byggematerialer sten, glas og træ har jo bevist deres bestandighed og deres gode miljøegenskaber. Og hvor mange af nutidens byggerier overlever Rundetårn? Det er der vist ikke så mange der gør.

Ja, sådan kunne man jo fortsætte punkt for punkt i regeringens overordnede bypolitiske målsætning og finde flere tiltalende anvendte formuleringer og dermed også målsætninger, som man kunne have en positiv holdning til. Så langt, så godt.

Men det er vel heller ikke nogen hemmelighed, at når man efterhånden kender regeringens ukontrollerede lyst til i næsten alle forhold at detailkontrollere danskerne i alt og alle forhold, hvor især miljøministeren og skatteministeren udmærker sig i uhyggelig høj grad, ja, så må man også på forhånd være skeptisk over for dette forslag. Men skulle dette forslag være en undtagelse, vil vi selvfølgelig ændre opfattelse.